

свѣты-тъ имъ, но даже и прѣзиратъ ги, като искатъ каквото става да става по тѣхному. Тѣ никога не търпятъ противурѣчіе нито обсъждане на дѣла-та си даже отъ равны-тъ си, а не отъ хора които по тѣхно-то мнѣніе сж длжны да ся не показватъ прѣдъ тѣхъ че и тѣ знаѣтъ и разбиратъ нѣщо, и които искатъ тѣ като други-тъ да выкатъ “тѣй чорбаджи, ты знаешъ.” Това сж послѣдцы на неученіе-то, на своеволны-тъ имъ до нынѣ дѣйствія, на лошій-тъ духъ вдѣхнѣтъ тѣмъ отъ Гръцко-то духовенство да прѣзиратъ учены-тъ и да не даватъ вѣрѣ на думы-тъ имъ, и на лошій-тъ примѣръ, който сж дали прѣдшественницы-тъ наши учители, като сж были принудены да имъ работѣлствуватъ и да не щадятъ прѣдъ тѣхъ таманъ-тъ на хваленіе-то. Сегашни-тъ учители като не могатъ, и като не трѣба да правятъ това, тѣ не сж добры за чорбаджійство-то, и чорбаджи-тъ не прѣставатъ отъ да осъждатъ поведеніе-то имъ, и да сочатъ и да похваляватъ поведеніе-то на онѣзи учители които сж примали да ги ласкаѣтъ.

Това тѣй казано прѣдставлява само чорбаджи-тъ виновны въ неуспѣхъ-тъ на наши-тъ общественны работы; но не сж само тѣ кривы, има трески за дѣланіе и у наши-тъ побратимы учители. Като дойдѣтъ въ Българіѣ, тѣ сѣкашъ че идѣтъ въ еднѣ завоеваниѣ земѣ, дѣто искатъ да самовластуватъ и да управляватъ всичко по едны отвлеченны идеи, идеи които лесно ся добываютъ отъ безразборнѣ начитанность, но не ся приспособяватъ тѣй лесно на всяко мѣсто, а най вече тамъ дѣто не е приготвено отъ по-напрѣдъ което трѣба. Тѣ не гледатъ състояніе-то и положеніе-то на народа и не сѣдятъ по него на какво е способенъ, ами турятъ себе си вмѣсто народъ-тъ и искатъ отъ него да върши туй, за което виждатъ себе си способны да вършатъ, и да го вършатъ еще тѣй както тѣ искатъ; а не смѣтатъ на разстояніе-то въ което ся намѣрватъ едны-тъ отъ други-тъ отъ къмъ развитіе-то. Тѣ не гледатъ да ся върше това което може и както може, съ едно възмѣжно къмъ по-добрѣ направленіе, но гледатъ на това което искатъ и както го искатъ; а него не сж сполучили ни най силны-тъ Монарсы на свѣтъ-тъ а